

de Cynico Cratete (n) parumper mutatum: *Nulla domus iis clausa, nec matrumfamilias tam absconditum secretum, quin eo tempestive interveniant.* Grotius eos veterem Phariseorum artem a Josepho (o) memoratam, & ab illis, qui se Stoicos simulabant, teste Horatii Scholiaste, factitatum sequi asserit.

§. XII. Non minus vero fraudulenta seductorum impietas ac imponendi studium elucescit, si ἐνδύοντες, prout in textu dicitur, legimus. Id enim egregie prorsus, quem supra meminimus, Sam. Przipcovius h. c. ex Epistola Judæ v. 4. declarat, & cum ἀπειροδύειν ibi Apostolus usurpet, idem cum nostro ἐνδύειν esse ac *subrepere* significare perhibet. Metaphoram scilicet ab iis desumptam fuisse existimat, qui per imum aliquem aut sordidum aditum in ædes aliquas penetrant; id quod omnino eos facere, de quibus Apostolus agit, & nihil omittere, credit, quamvis inhonestum sit & indignum, quod eos in aliquorum familiaritatem & consuetudinem admittere queat, quodque iis ad eam propiorem & interiorum accessum conciliare possit.

§. XIII. In eo namque Hæreticorum astus, ceu B. loquitur Balduinus (p) maxime consistit, ut non aperte venenum suum spargant, nec publice semper in conventibus Ecclesiasticis, sed in privatis adibus. In has se cum nocturno tum diurno tempore ingerunt & facilius inde feliciusque dogmata sua spargere contendunt. Præcipue vero opulencias in domos subire eos supra citatus observat Slichtingius, sive quod οἰκίας præcise familias amplas hic notare crederet, sive quod callidos impostores iis tantum imminere domibus arbitraretur, unde plus commodi ac præsidii sperandum viderent. Sed utrumque lubricum est nec perpetuæ veritatis. Quare malumus cum interpretibus aliis generali effato Apostoli inhærere. Istud vero magis

(n) Florid. Libr. II. (o) l. 17. 3. (p) Comment. in Epist. Pauli ad II, Timi III, v. 5.